Pořad bohoslužeb

2. listopadu – 8. listopadu 2026, LITURGICKÉ MEZIDOBÍ

Den	Liturgická oslava	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Pondělí 2.11.	**VZPOMÍNKA NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ**	**St. Jičín**	*16:30*	*příležitost ke svátosti smíření*
			17:30	za duše v očistci + po mši sv. pobožnost na hřbitově
Úterý 3.11.	31. týdne v mezidobí	**-**	**-**	*NENÍ MŠE SV.*
Středa 4.11.	Památka sv. Karla Boromejského, biskupa	**St. Jičín**	**17:30**	za † rodinu Sudolskou, duše v očistci a ochranu Boží a Panny Marie pro živou rodinu
Čtvrtek 5.11.	31. týdne v mezidobí	**St. Jičín**	**15:00**	**pohřeb** – Vlastimil Kremel ✞
Pátek 6.11.	31. týdne v mezidobí *1.pátek v měsíci*	**St. Jičín**	*16:30*	*příležitost ke svátosti smíření + tichá adorace*
			17:30	za † Jaroslava Kovaříčka, ochranu Panny Marie pro živou rodinu a za duše v očistci
Sobota 7.11.	31. týdne v mezidobí *1.sobota v měsíci*	**St. Jičín**	*8:00*	*pobožnost 1.mariánské soboty – modlitba sv. růžence s rozjímáním*
		St.Lhota	**17:30**	mše svatá
Neděle 8.11.	**32. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**	**St. Jičín**	**8:00**	na poděkování za dar života, s prosbou o ochranu Boží, Panny Marie a vedení Duchem svatým
		Janovice	**10:00**	hody – mše svatá v kapli

*Farář: **P.Marcel Krajzl**, mobil – farní úřad: **731 058 895***
email: rkf.staryjicin@doo.cz, webové stránky farnosti Starý Jičín: http://farnostsj.cz

QR kód – dar na opravy kostela

Ohlášky

*Při mši sv. ve Vlčnově minulou neděli se vybralo 3 790,- Kč.

*V pondělí bude od 16.30 příležitost ke svátosti smíření. Po mši sv. pak bude na hřbitově pobožnost za zemřelé.

*Až do 8.11. je možno získat za splnění 3 obvyklých podmínek (přijímání, zpověď, modlitba na úmysl Sv. otce) plnomocné odpustky, když se ještě na hřbitově pomodlím cokoliv za zemřelé. Dnes a zítra je možno získat tyto odpustky i bez návštěvy hřbitova, za těch tří podmínek a když se v kostele pomodlím Věřím a Otčenáš.

*V pátek dopoledne navštívím nemocné a odpoledne bude od 16.30 příležitost ke zpovědi a tichá adorace.

*V pátek bude od 18.15 po mši duchovní obnova pro biřmovance.

*Vzadu pod kůrem máte stolní kalendáře za 85,- Kč. Peníze prosím dejte do košíku vedle nich.

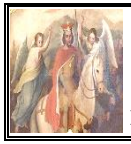

ZPRAVODAJ FARNOSTI STARÝ JIČÍN
Vydáno pro vnitřní potřebu farnosti Starý Jičín
1.11.2026 **Slavnost VŠECH SVATÝCH** **49.**/ročník XVII.

Pojďte ke mně, všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím, praví Pán.

O všech svatých, nebo: každý z nás může být svatým

Během svátku Všech svatých obvykle slýcháme, že svatí nebyli zvláštní lidé, ani světci na sloupu nebo sladké bytosti ze sádry, dřeva či kamene, ale byli to stateční lidé, a především hrdinové všedního dne.

Lidé, kteří navzdory různým obtížím byli povýšeni nad všechno, co jim překáželo, aby přišli k Bohu. Proč tedy neudělat opačný pokus a místo dokazování, že svatí nebyli žádnými vyvýšenými „svatými na sloupu“, ukázat, že byli lidmi, jako jsme my ostatní, a stali se svatými proto, že šli jinou cestou.

Být svatým znamená být osvobozen od sebe samého, od všeho pozemského. Svatí měli svou hlavu a své srdce v nebi. A proto mohli být také na zemi tak dobří, jak je k tomu povolával Kristus. Abychom hlouběji pronikli do toho, co znamená být svatým, představíme si tři příklady „vyvýšených“, na kterých lze vidět, co to znamená odpoutat se od tohoto světa a jeho zákonů a dosáhnout v lehkosti hluboké víry úrovně svatosti, a že je to stejně krásné, jako se vyšplhat na zelený a vzdušný kopec na okraji dusného velkoměsta.

Prvním je státník. Druhý nejdůležitější muž ve své zemi a ve své době, úspěšný právník, skvělý řečník, ovládající všechny důležité úřady a přítel králů. Jakou lepší kariéru by mohl očekávat? Kromě toho byl spisovatel a humanista. V soukromí šťastně ženatý a milovaný otec rodiny. Muž plný humoru, ale i zbožný muž, kterému nebylo zatěžko i jako druhému nejdůležitějšímu člověku ve státě, aby každé ráno ministroval při mši svaté ve svém farním kostele.

A pak - náhle - došlo k rozhodnutí: Král po něm žádal, aby odpřisahal něco, co se protivilo jeho víře a jeho svědomí. Věděl, co bude následovat, když se nepřizpůsobí a rozhodne se jinak. Nejen konec jeho kariéry a ztráta všech úřadů a sociální sestup jeho rodiny, ale nakonec i jeho fyzická poprava jako zrádce. Takto byl anglický lord-kancléř **Tomáš More** sťat v Toweru v Londýně ve věku 57 let, 6. července 1535, protože nesouhlasil s protiprávním rozvodem a novým sňatkem krále Jindřicha VIII. a s jeho cestou odloučení od římské církve.

Jeho víra mu dala sílu, aby se uvolnil z těch svazků, které ukládají lidé a které oddělují od Boha. Vstoupil do zástupu svatých jako patron těch, kteří stojí před rozhodnutím svědomí, když se od nich požaduje velká oběť. Jak aktuální je jeho život a smrt ještě i dnes, dokazují mnohé diskuse o rodině.

Tím druhým je mladý člověk. Nežil sice v naší době, ale jakoby v naší době, obklopen všemožnými smyslovými dráždidly. V 16. století bylo obtížné, aby jako mladý muž žil život, který by se líbil Bohu. Zvláště v jeho postavení, byl šlechtickým pážetem na dvoře Medicejského knížete v Brescii. Všichni jeho přátelé - ba dokonce jeho otec, markgróf z Castiglione - ho povzbuzovali, aby žil tak jako všichni a hověl všem pudům, které má mladý muž.

Alois z Gonzagy řekl: Ne! Vzpomněl si na slova svatého Pavla, podle nichž je tělo člověka chrámem Ducha Svatého a je stvořeno pro něho a ne k uspokojování žádostivosti. Vyhýbal se rozkoším své doby. V 17 letech se vzdal svého dědictví, opustil svět svých přátel a vstoupil v Římě do nově založeného jezuitského řádu. Tam se intenzivně staral o nemocné morem ve městě, až se sám nakazil a zemřel jako třiadvacetiletý.

Jeden mladistvý svědek víry, který ukazuje, že může být mužnější žít cudně, než být otrokem svých pudů. Tak se Alois vymanil z diktátu své doby. Kdyby se vyměnily jeho šaty za dnešní oblečení, jeho život a zápas by velmi dobře zapadal do dnešních dnů!

Třetí je mladá hudebnice. Jako pianistka stála tato dcera jednoho důstojníka před slavnou kariérou. Již ve věku 13 let obdržela na konzervatoři v Bourges první cenu za svou virtuózní hru. Proti vůli své matky se rozhodla v 21 letech opustit kariéru umělkyně a nastoupit život v chudobě a poslušnosti jako řádová sestra v Karmelu v Dijonu a 11. ledna 1903 tam složila první sliby.

Alžběta, silná ve víře, ale brzy tělesně oslabená svou nevyléčitelnou nemocí, prožila svých málo zbývajících let v klášteře. Po několik měsíců trvajícím smrtelném zápase zemřela 9. listopadu 1906 ve věku 23 let se slovy: „*Teď jdu ke světlu, k lásce, k životu.*" Mnoho nevykonala, ale žila správně – osvobozena od vší strnulé vázanosti k tomu, co pomine: tělesná krása, výkon, zdraví, sláva. Papež Jan Pavel II. blahořečil **Alžbětu Catezovou** jako „**Alžbětu od Nejsvětější Trojice**" v roce 1984. Je to žena zvláštního druhu. Světice, která nevykonala sice na pohled nic heroického, ale přesto ji smíme nazývat „svatou", protože její láska byla tak velká, že překonala vše, co měla v srdci a v hlavě, co jí bránilo k vzestupu k Bohu. V tom spočívalo tajemství jejího života.

Státník, mladík a mladá umělkyně - měli na startu stejné šance jako my. A ukázali nám, co se může podařit, když je dostatečně velká láska k Bohu. Slavnost Všech svatých je vhodnější než kterýkoli jiný den, abychom se zamysleli, která kariéra je nám milejší. Jestli svaté jen obdivujeme a jinak je odsouváme do hranic jejich neobyčejných životních příběhů, nebo jsou pro nás příklady, které můžeme následovat, když chceme.

Když to chceme, budou nám každopádně **pomáhat svou přímluvou, abychom byli jako oni: abychom byli vzdáleni od všeho, co nás spoutává, abychom našli štěstí u Boha**. Budou nám pomáhat **obracet pohled do budoucnosti, tam, kde má být pro nás naše vlast, místo pokoje a štěstí, místo uspokojení všech otázek, které nás trápí**. Budou nám pomáhat chápat, že jsou nám svým životem blízko. Nejen v mluvení o jejich životě, ale také **svou přítomností**.

Oni jsou zde nyní takovým způsobem jako za doby svého pozemského života. Jsou nyní našimi přímluvci a průvodci, protože – Bohu díky! – byli za své pozemské existence tak vzdáleni od pozemských cest, že našli cestu do nebe, do věčné přítomnosti Boží. V tom spočívá záruka, že Církev je nadčasová a překračuje prostory, zde i na onom světě je tato Církev stejná. Současně je to záruka, že naše budoucnost není jen v myšlenkách pozůstalých, až zemřeme, jak to často s oblibou vyjadřují smuteční řečníci, ale že **smíme očekávat skutečnou osobní a radostnou budoucnost v nebi**, máme-li odvahu k vyššímu bytí, tak jak ji měli svatí.

Odvrácení od špatných vazeb k pozemským věcem osvobozuje a vítězí nad časností ve věčnosti!

To je myšlenka, která hluboce spojuje slavnost Všech svatých a vzpomínku na všechny věrné zesnulé. Protože **tak jako svatí jsou již nyní ve světle, tak mohou i zesnulí očekávat toto světlo na místě očišťování**. A můžeme jim **pomoci přejít ze tmy do světla, když se za ně budeme modlit, slavit mši svatou, získávat odpustky**. Pro křesťana, který žil bohabojně, nemusí být žádný prominentní hrob, utopený v květinách a dobrých přáních. Ten se může těšit z nové vlasti u Boha a nejen v hlavách těch, které opustil a kteří jsou sami pomíjiví.

Slavnost Všech svatých v nás posiluje naději, že Bůh na nás myslí. To je naše štěstí. Všichni svatí nám dávají naději, že můžeme pomoci našim zesnulým na cestě do věčné vlasti. Smrt není žádná kapitulace života. Je to **zrození k novému životu**. Není bez bolesti a strachu – jako každý porod. Na konci je radost z toho, co bylo vybojováno odvrácením se od toho, co je jako pečeť na našich krocích do budoucnosti. Pohled na svaté pomáhá v obrácené perspektivě nejen k tomu, abychom objevili, že oni byli jako my. Pomáhá především k tomu, abychom se rozhýbali, abychom se stali takovými, jako jsou oni!

/www.fatym.cz/

Ježíši, děkujeme ti za vzor svatých, které máme v církvi. Prosíme tě, posiluj nás, ať dokážeme ve svém životě dávat větší prostor tobě a tvojí lásce a můžeme se tak stávat více svatými. Dej, ať objevujeme to, co jsi do nás vložil a kam nás chceš vést, ať dokážeme být vzorem a inspirací pro lidi kolem nás. Amen. Všichni svatí a světice Boží, orodujte za nás!

Různá oznámení

Mosty víry 2026

Srdečně zveme na společnou modlitbu chval a žehnání za naši krajinu, a to **16. 11. 2026** v předvečer státního svátku do katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha **v Praze**.

Jsme velmi vděční, že můžeme v tento vzácný čas být opět po roce na tomto významném místě pro celý náš národ a společně vyhlašovat jméno Ježíš nad naší krajinou a sklonit se před Jeho velikostí.

Kdy: pondělí 16. 11. 2026 17.30 – 20.00

Kde: katedrála sv. Víta, Václava a Vojtěcha Praha

Večer chval povede: Gedeon Worship, TrinityWorship a hosté

Host: Součástí večera bude slovo povzbuzení od polského evangelizátora **Marcina Zielińského** společně s modlitbami.

Projekt MOSTY VÍRY vznikl s touhou modlit se za nové probuzení víry na různých místech naší republiky, ať už významných či prostých, místech živé víry či zapomenutých. Věříme, že právě společnou chválou a žehnáním Pán znovu obnoví zasypané studny našeho dědictví víry a Jeho láska se bude moct přelévat z místa na místa a budovat tak mosty víry napříč republikou.

Více info na www.credonadace.cz